

**Intervenció LBR a la sessió informativa de la VCP del Govern a la CAI
per a informar sobre els objectius i els eixos d'actuació del departament
de Governació i Relacions Institucionals (02/03/2011)**

- Expressar satisfacció pel fet que per primera vegada existeixi una dona vicepresidenta del Govern. És o vol ser una normalització del paper de les dones en la política.
- En les paraules que acompanyaren la seva elecció, el passat mes de desembre, la Presidenta del Parlament recordava com n'estem de lluny d'aquella societat en què les dones no tenien ni dret de vot, ni veu, ni possibilitats de formació en termes comparables als dels homes, ni capacitat real de decisió.
- Al nostre segle, les dones -recordava en aquella ocasió la primera presidenta d'aquesta cambra- comptem amb una imatge més forta pel que fa als nostres drets i a les possibilitats de participació en la vida pública, però hem de seguir lluitant, assumint la diferència com a font d'igualtat, i hem de trencar el sostre de vidre que ens pretén impedir la igualtat real.
- Per això, precisament per això, deia, vull expressar la meva satisfacció pel fet d'estar parlant per primera vegada davant d'una dona que és vicepresidenta de Govern del nostre país.
- I sí, aquest és el sentiment, de satisfacció, malgrat que som plenament conscients de la contradicció que suposa la utilització d'aquesta figura, la de la vicepresidència, per part del seu Govern. (recuperar crítica a la VCP feta des de l'oposició)

L'any 2006, quan es va fer públic que Josep Lluís Carod-Rovira seria vicepresident del Govern català, CiU va reaccionar amb duresa arribant a dir que era un càrrec "fraudulent" perquè, segons ells, no tenia empara jurídica per ser creat. De fet, l'aleshores portaveu parlamentari Felip Puig, ara conseller d'Interior, va dir que era una "humiliació" per a Carod ja que el càrrec de vicepresident era "virtual".

Quatre anys després, **sembla que la seva concepció del càrrec ha canviat.** Artur Mas no només ha conservat el càrrec, sinó que fa ostentació del fet que a partir d'ara l'ocuparà una dona, Joana Ortega. **Ella mateixa s'ha referit al seu nomenament com un exemple de "normalitat democràtica".**

Els hem vist passar dels termes "d'humiliació" al de "normalitat democràtica".

- Dit això, però, i més enllà de la utilització de la figura de la vicepresidència, voldria apuntar algunes consideracions sobre la situació en la que vostè, concretament, entenc que es troba, en l'exercici d'aquest càrrec.
- La seva situació política és paradoxal com malauradament succeeix amb certa freqüència: vostè té el títol però no té el poder.
- En són moltes les dades que confirmen aquesta certesa:

1. Buidatge de competències que procedien de l'anterior departament de la VCP:

Excepció: afers religiosos.

- Esports, acció exterior o cooperació al desenvolupament passen a PRE
- Política lingüística, passa a Cultura.
- La vicepresidència fins i tot ha estat buidada d'alguna funció essencial que la llei de la Presidència (i, per tant, per llei) atribueix necessàriament a la vicepresidència: l'exemple més vistós és el de la funció de coordinar i supervisar l'activitat de les delegacions territorials del Govern.

Digui'm, Sra. Vicepresidenta, no hauria estat millor que li toqués a vostè avui parlar d'algunes d'aquestes àrees que s'han quedat a mans de diversos responsables del Departament de la Presidència majoritàriament, enlloc de fer-ho el dia 16 de març, quan comparegui novament davant d'aquesta comissió per explicar "els objectius i els eixos d'actuació del Departament de la Presidència"?

Permeti'm que li digui que potser, si fos així –si estiguessin a les seves mans-, avui podríem esperar que totes aquestes àrees fossin més ben gestionades del que potser en seran...

2. Atribució de funcions de representació i executives al Sr. Duran i Lleida en l'àmbit de les relacions institucionals

Recordem: les funcions assignades a la presidència d'aquestes comissions no són només de representació sinó en bona part executives. Vegeu sinó les funcions de la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals, que el Sr. Duran Lleida Presideix per a concretar, aplicar, actualitzar i fer el seguiment del sistema de finançament de la Generalitat; o per determinar les condicions de cessió dels tributs, per exemple. No són aquestes funcions de clarament executives, de Govern, que exercirà ara un diputat al Congrés per CiU? En nom dels Govern? O en nom de CiU?

a) Quin és el marc normatiu en el que ens hem de moure per saber quines son les seves atribucions?

- Decret 200/2010 d'atribució de funcions: art. 3.2.4: "Les relacions institucionals".
- Decret 21/2011 d'estructuració de GRI: "Correspon a la DG de Relacions Institucionals la funció d'impulsar i coordinar les relacions de col·laboració i cooperació entre la Generalitat de Catalunya i el govern de l'Estat i el de les altres Comunitats Autònomes.

En aquest context, el Govern, decideix prescindir del titular, la titular d'aquestes funcions -vostè, Hble. Vicepresidenta- i designa 10 dies després de posar-se en marxa, el Sr. Josep Antoni Duran i Lleida com a president de les quatre comissions de relacions Generalitat-Estat-. Tot plegat, Sra. Vicepresidenta, s'ha fet per garantir la unitat de criteri en les 4 Comissions, com semblava vostè insinuar en la seva intervenció?

b) **Presidència de les Comissions Bilaterals i Mixtes.**

- Disfuncions derivades dels acords de nomenament: s'efectua a més, aquest nomenament, a la valenta i pel broc gros –podríem dir-. El missatge a llençar era tant clar (vostè ja m'entén) que potser s'ha llençat més del que hom es pensava. M'explico.
Sap vostè qui forma part de les comissions que presideix el Sr. Duran i Lleida?
Li diré.

- **CB Generalitat Estat:**

- President: Sr. Josep Antoni Duran i Lleida (que la desplaça al substitut del Sr. Saura, que d'acord amb el Decret 200/2010 és el Sr. Felip Puig!)

- Vocals:
 - Sr. Mas Colell
 - Sra. Joana Ortega (vostè hi és perquè van decidir unir Governació i Relacions Institucionals; d'altra manera n'hauria quedat fora...!)
 - Sr. Germà Gordó

- Secretari: No ho sabem: Secretari Relacions Institucionals

- **CM d'Afers Econòmics i Fiscals:**
 - President: Sr. Josep Antoni Duran i Lleida (que desplaça la SG ECO, Sra. Georgina Arderiu)

 - Vocals:
 - Sr. Xavier Gibert (SG Interior, coma hereu de l'anterior Departament IRP)
 - Sr. Joan Sureda (DG d'Indústria, EMO, coma hereu de l'anterior Secretaria d'Indústria i Empresa,)
 - Sr. Salvador Maluquer (DG Pressupostos, ECO)
 - Sra. Maria Antònia Monés (DG Anàlisi i Política Econòmica, ECO)
 - El director del Programa per a la Reforma de l'Adm. Tributària

 - (No hi ha ningú del seu departament, Sra. Vicepresidenta!)

- Però no només hi ha aquesta disfunció, sinó que no sabem com resoldran el problema de la possible assistència del Conseller Mas Colell en aquesta Comissió, assistència que si es produís, generaria un efecte de desplaçament sobre la presidència formal, que és clar, era la del SG del Dept d'ECO però ara és la del Sr. Duran Lleida...
 - Desplaçaria ara al Sr. Duran i Lleida, em pregunto?
 - Més disfuncions: fins i tot podrien assistir-hi els Srs. Felip Puig i el Sr. Xavier Mena, en substitució dels seus SG...
 - I repeteixo, vostè no hi és... ni tan sols la seva SG.
- Secretari: Sra. Montserrat Bassols, Subdirectora General de Finançament Autonòmic de la DG d'Anàlisi i Política Econòmica, ECO.
- **Comissió d'Infraestructures:**
 - President: Sr. Josep Antoni Duran i Lleida (que desplaça el substitut del Sr. Nadal, que d'acord amb el Decret 200/2010 és el Sr. Lluís Recoder)
 - Vocals:
 - Sra. Joana Ortega (com a HC Governació)
 - el titular del Departament de Medi Ambient i Habitatge, que d'acord amb el decret 200/2010 d'atribució de funcions ja no existeix; per tant –si m'ho permet- tampoc existeix aquest conseller.
 - Sra. Georgina Arderiu (SG ECO)
 - Els presidents de la FMC i de l'ACMC

- Secretari: Sr. Pau Villòria (SG Territori i Sostenibilitat) (mentre que en canvi, l'entrada del Sr. Duran Lleida ha foragitat la possibilitat que el Sr. Lluís Recoder també hi sigui present...!)

○ **Comissió Mixta de Transferències:**

- President: Sr. Josep Antoni Duran i Lleida (que desplaça al substitut del Sr. Saura, que d'acord amb el Decret 200/2010 és el Sr. Felip Puig!)
- Vocals: designats a proposta dels Grups Parlamentaris.... Fa goig veure alguns noms, per cert...

Ni vostè ni ningú del seu departament hi és, Sra. Vicepresidenta.

- Nomenament per acord de Govern, pretenent en aquest cas, modificar per Acord de Govern un nomenament fet per Decret...

- Què en podem extreure de tota aquesta enumeració?
- És feina ben feta, Sra. Vicepresidenta?
- No grinyola per totes bandes, això?
- No han corregut una mica massa?
- Realment creuen en el que fan?
- És més, realment volen que creguem que aquesta és la imatge del govern dels millors....?
- Permeti'm que posi en dubte que hagin fet el mínim esforç per veure si té cap sentit el que han fet (nomenar un president sense plantejar-se com quedava la fotografia del conjunt...).
- M'agradaria pensar que vostè és coneixedora d'aquest desgavell monumental...
- No li pregunto si ho comparteix; només si ho sap...

c) Presència a les reunions de Govern

- Per preparar reunió de la VCP amb el VCP 3r del Govern de l'Estat???
 - Per decidir l'estratègia de negociació dels traspassos? (funcions executives que li corresponen a la VCP d'acord amb el Decret 200/2010 i el Decret d'estructura de GRI)
 - Per participar en els nomenaments d'Afers Exteriors fets pel Govern en la reunió d'ahir???
- d) **Alerta:** no val com a excusa dir que ja hi havia antecedents en el passat: la lògica de la CM Transferències és diferent.
- e) **Conclusió:** Confusió govern-partit-país.
- Exemple: esmena automòbils:
I no cal anar gaire lluny per veure una mostra d'aquesta confusió en un tema que va gestionar directament el mateix Sr. Duran Lleida (esmena a la llei d'economia sostenible a favor dels concessionaris i en contra dels fabricants d'automòbils, que va haver de sortir després el President Mas a intentar arreglar. I ara diu que és un error... un error de càlcul, això sí).
- f) No volem discutir aquí la **idoneïtat** o no del Sr. Duran Lleida per desenvolupar aquestes funcions sinó el fet que les pugui desenvolupar, prenent decisions en nom del Govern de Catalunya, no essent-ne formalment membre.
- g) **Compte!** Les funcions no s'han atribuït a un partit denominat Unió sinó a vostè, Sra. Vicepresidenta. I el senyor Duran Lleida no pot passar per sobre seu, per molt que sigui el president del seu partit.
- h) Com queda vostè, Sra. Vicepresidenta en aquest escenari?**
- i) En definitiva, aquesta és una mostra més de l'aposta d'aquest Govern per "predicar" una cosa i fer-ne una altra, i per forçar les estructures, les lleis i, en definitiva, les institucions per les necessitats partidistes:

- Debilitant les funcions de departaments claus que malgrat tot presenten com a “destacats”:

- Debilitació de la VCP (amb la “multidesignació” del Sr. Duran Lleida)
- Debilitació d’ECO amb el nomenament d’un pretès conseller frustrat, el Sr. Alemany (i creació del Consell Assessor en política econòmica....)
- Debilitació de SLT amb el nomenament d’un pretès conseller frustrat, el Sr. Vilardell (i creació del Consell de polítiques de Salut)

...Per situar les decisions corresponents fora de l’estructura del Govern, deixant el Govern com una carcassa buida....

- Concentrant més poder que mai en l’entorn de Presidència, de la mà de dues persones que malgrat no ser membres del Govern, actuen com a tals. Són consellers a l’ombra:

- Surten a la foto de Govern
- Assisteixen a les seves reunions (sembla...)
- Disposen d’una estructura equivalent a la de qualsevol conseller (cap de Gabinet, cap de premsa, cap de relacions institucionals i cap de protocol)...

- No és això una mostra de fins a quin punt admeten vostès la possibilitat de forçar les nostres lleis i les nostres institucions més sagrades per resoldre problemes de partit, problemes domèstics?
- I no em parli dels mèrits de totes aquestes persones per exercir aquestes funcions... Si realment eren tan bones, si realment eren LES MILLORS, com és que no formen part del GOVERN DELS MILLORS?

- Altrament, el que tenim, Sra. Vicepresidenta, és una demostració clara, claríssima, que aquest Govern no és el Govern dels Dotze (magnífics) sinó en tot cas el Govern dels 12 + 3 (o més...). I jo crec que això suma 15, oi? Hi ha hagut realment “aprimament”? Aquesta és la dieta de la que tant parlen?
- **Repeteixo, Sra. Vicepresidenta: en aquest escenari, com queda vostè?**
Sens dubte MOLT debilitada...
Em sap greu que vostè ho hagi permès...
- I enmig del poc senderi del nou Govern en els seus primers 60 dies, se n’ha quedat vostè al marge? (No cal que recordem aquí tampoc les anades i tornades sobre la possibilitat i la voluntat o no de col·laborar en les consultes per la independència: Primer era un “no”. Després resulta que sí... Qui pren les decisions, Sra. Vicepresidenta? Vostè? O un dels consellers a l’ombra? Vostè? O el president del Grup Parlamentari de CiU?
- **Novament, Vicepresidenta, com queda vostè en aquest escenari? S’ha deixat encomanar també per aquesta manca de senderi i de rumb?**
- I quan vostè ha pres una decisió, ha estat per fitxar una directora general de funció pública que va ser un càrrec de confiança en el Govern Aznar... Aquest és el “Govern dels Millors” que vostè defensa?
- Si vostè m’ho permet, amb tantes responsabilitats compartides en família, tan sols espero que les polítiques de conciliació de la vida familiar, personal i laboral no es quedin tan sols la llista de Decrets de nomenaments publicats a la secció de càrrecs i personal del DOGC.
- En tot cas, sí que li avanço que nosaltres, a diferència del que van fer vostès quan eren a l’oposició, no volem criticar les persones pels seus llinatges, sinó pels seus actes. Tan sols hauríem desitjat que no critiquessin abans el que practiquen ara.
- **Però més enllà d’aquesta valoració de partida, estem aquí avui per valorar el seu full de ruta.**

- I crec que després d'escoltar-la, podem constatar que vostè ha perdut una magnífica oportunitat per explicar alguns dels temes essencials que afecten a l'actuació del seu departament. En definitiva: una compareixença buida per una vicepresidència buida...
- Ens ha parlat d'obrir un debat en molts temes, de cercar el consens polític i de teixir la màxima complicitat. No obli però les seves responsabilitats de Govern. No obli la necessitat de formular propostes concretes. Deixi enrere les paraules buides, per benintencionades que siguin. Deixi enrere els llocs comuns.
- No vull acabar sense formular-li, precisament per això, tan sols algunes preguntes, amb la voluntat de permetre-li subsanar alguns dels silencis i les inconcrecions sobre temes fonamentals que han acompanyat la seva intervenció:
 1. Com pensa defensar l'EAC si ni tan sols apareix cap menció a la nostra norma fonamental en les seves funcions (a diferència del Decret 421/2006 "impuls del desenvolupament estatutari")?
 2. Desenvoluparà vostè funcions executives en aquest àmbit o es limitarà a allò únic que preveu el Decret d'estructuració del seu Departament: a prestar suport organitzatiu, personal i material a la Comissió Bilateral Estat-Generalitat, la Comissió Mixta de Transferències, la Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals Estat-Generalitat de Catalunya, la Comissió Bilateral d'Infraestructures? Qui negociarà els traspassos? El mateix que ha negociat l'esmena a la Llei de l'Economia sostenible en favor dels concessionaris?
 3. Com pensa recuperar els aspectes afectats per la STC sobre l'Estatut? Ni tan sols ho esmentat un sol cop durant la seva compareixença. Ni el desplegament ni la recuperació de l'Estatut.
 4. Quan presentarà al Parlament el Pla de treball de la Comissió Bilateral al que es comprometien en el seu programa de treball? L'elaborarà vostè o el Sr. Duran i Lleida?
 5. Com pensa "avaluar les administracions públiques i el sector públic" en general, permetent que una de les polítiques pioneres en la passada legislatura, l'avaluació de l'impacte de les normes sobre els ciutadans ara senzillament desaparegui de facto per la força dels fets i de la mà del Secretari del Govern?

6. Coneix realment vostè les actuacions per a la simplificació administrativa i la reducció de càrregues pels ciutadans (tots, no només les empreses), dutes a terme la passada legislatura? Comparteix vostè la idea exposada pel President Mas que les empreses han de passar per davant dels ciutadans, en aquesta qüestió? Que primer són les empreses, en definitiva?
7. A què entén que es referia el seu Programa electoral quan afirmava “no cobrirem les vacants de personal que es produeixen a l’Administració pública, excepte en els serveis bàsics”? Defineix vostè la política en matèria de funció pública, realment? O la Sra. Rigau?
8. Pensa vostè que l’afirmació feta pel Portaveu del Govern en el sentit que “l’auditoria financera efectuada per una empresa privada donaria credibilitat a les dades elaborades per la Intervenció general de la Generalitat sobre la mateixa qüestió” és una bona mostra del compromís del seu programa electoral per la “dignificació i recuperació del prestigi professional i social de totes i tots els treballadors del sector públic”?
9. Què pensa vostè de les declaracions del seu president de partit, que no de Govern, sobre la necessitat que els polítics que tenen l’opció d’expressar la seva opinió en relació a les consultes per la independència, s’abstinguin de participar en la consulta?
10. Com valora la compatibilitat d’aquests dos compromisos del seu programa electoral:
 - El condicionament de l’execució de la nova organització territorial al fet que no comporti més despesa pel ciutadà.
 - L’increment del nombre de vegueries respecte el mapa dibuixat per la llei actualment vigent.
11. Com es pot justificar la mesura anunciada per la Consellera Rigau, que permet complementar la cotització d’aquells mestres que vulguin jubilar-se als 60 anys amb el 100 % del sou, passant a consumir “pensió” abans d’hora i deixant descobert el servei que presten, des de la lògica del Pla d’austeritat que tant prediquen? També aquest milió d’euros és insignificant, com el de la factura de l’auditoria externa? No li sembla que en aquests moments estimular la jubilació anticipada és una incongruència de fons?

- Moltes gràcies.

RÈPLICA

- Els meus temors de que vostè no tenia veritablement el poder i la capacitat de decisió, es veuen ara agreujats també perquè veig també que no té resposta a les preguntes que li he formulat. Ara sí que estic preocupada. Li falta el poder i li falten les respostes.
- S’haurà d’esforçar molt aquesta legislatura, Sra. Vicepresidenta, per demostrar que el seu càrrec de vicepresidenta és quelcom més que un títol. Que no és una anècdota.
- I s’haurà d’esforçar per demostrar que el Govern del que participa, no és un bluf, esclau de les idees de màrqueting i amant de les cortines de fum i de les ambigüitats en forma de “transicions nacionals” i altres incerteses, per amagar -això sí- retallades que no en tenen res de justificables per la situació econòmica. Que són retallades ideològiques. Atreveixin-se a dir-ho així, pel seu nom.
- Quin és el seu full de ruta, Sra. Vicepresidenta? No li veiem ni índex, ni contingut, ni destí... la indefinició arriba a un nivell preocupant.
- N’esperava més de vostè, Sra. Vicepresidenta, n’esperava més de vostè i del càrrec de la vicepresidència.
- Heus aquí les nostres prioritats:
 1. Desplegar tot el potencial d’autogovern de l’Estatut referendat per la ciutadania.
 2. Treballar pel bon govern i per la regeneració de la política.
 3. Treballar per la participació de la ciutadania en els processos polítics.
 4. Apostar per una bona administració, moderna i propera, que pivoti sobre els conceptes d’eficiència, eficàcia, interès general, tant en la seva organització com en el seu funcionament. Una administració que cregui realment en la simplificació administrativa, i no en una mera desregulació.
 5. Treballar per revaloritzar i dignificar la funció pública, creient en ella, realment.

- Si treballen en aquesta direcció, amb ple respecte al marc estatutari, amb lleialtat i amb responsabilitat, ens hi trobarem.
- Sinó, no. Farem una oposició ferma. No permetrem que el Govern d'aquest país sigui el primer que incompleix la llei, sigui el primer que ignora la llei, la menysté, la força i la perverteix.
- Demostri que no és certa la sospita, ben present ara, que un Govern que no creu en l'estatut no pot ni sap defensar-lo.
- Jo vull creure que vostè sabrà reconduir el mal rumb d'aquests primers 60 dies. Vull confiar en vostè... És cert que aquests 60 dies **no** m'ofereixen gaires esperances.
- Però ara li toca a vostè demostrar que pot recuperar el rumb.

No s'ho miri des de la barrera, des de la posició còmode i complaent d'aquell que pensa que fa el que ha de fer, senzillament perquè dona per bones lògiques de partit des d'una posició de Govern.

La Vicepresidenta d'un Govern no pot cedir el pas al president del seu partit.

Per respecte a les nostres institucions i a les regles més essencials de la democràcia. Aquesta és la meva fixació, Sra. Vicepresidenta. Cap altra.

- Moltes gràcies.